

otthon
test

rupi kaur

*fine
selection*

otthon

test

rupi kaur

miután oly hosszú időre elváltak egymástól
a tudatom és a testem végül
megint egymásra találnek

- *otthon test*

tudat

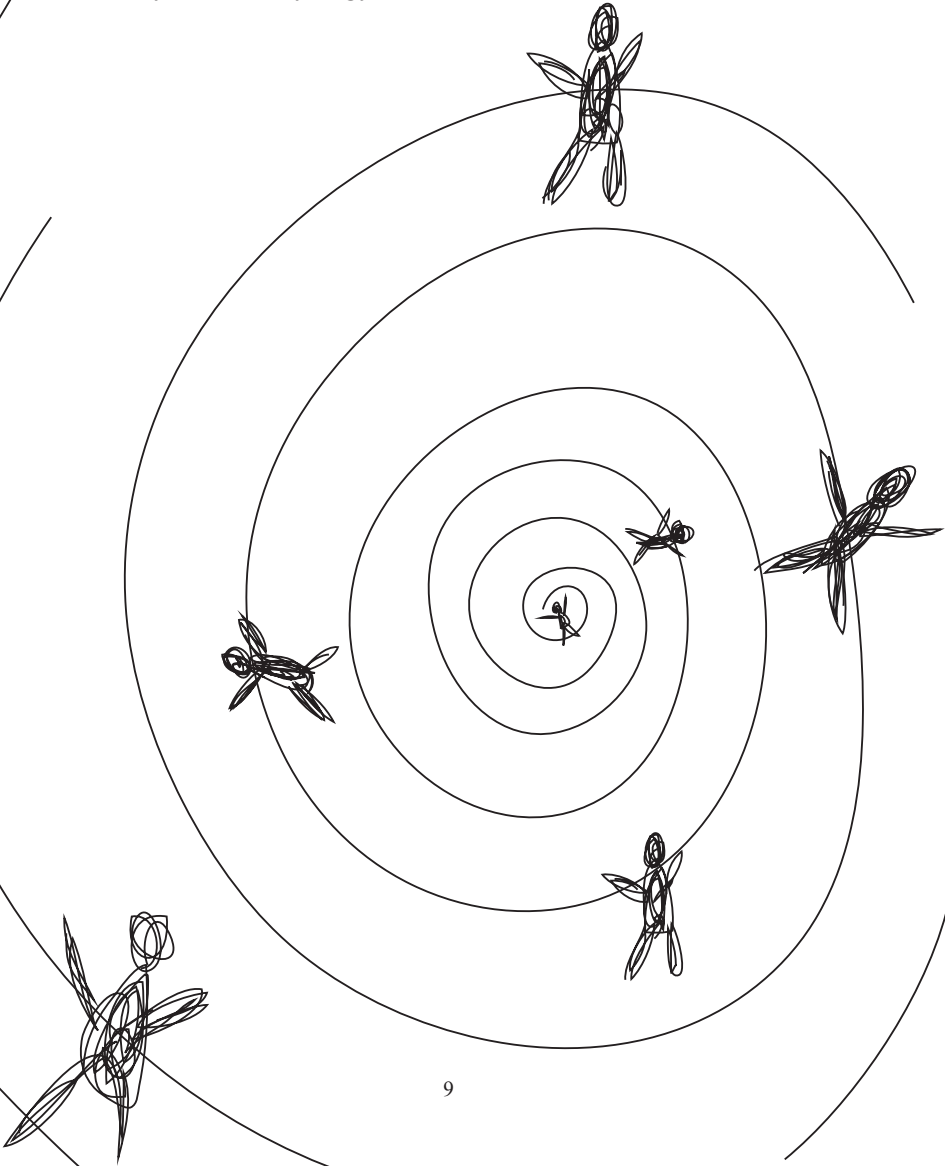
életem legsötétebb szobájában vagyok

talán vele léptem ki a méhből
lehetséges volna
ilyen melankolikus lélekkel születni
talán kijött elém a reptérre
becsusszant az útlevelembe
és velem maradt
azután is hogy
leszálltunk egy országban ahol nem kellettünk
talán apám arcán volt
amikor a poggyásznál várt
és nekem gőzöm sem volt ki ő
talán az erőszaktevő hagyta hátra
vagy a bűnöző akinek
elvileg a barátnője voltam
talán ő verte belém
talán találkoztam az igazival
és elvesztettem
talán életem szerelmének
búcsúajándéka volt
vagy talán
ezek mind együtt

- honnan jön a depresszió

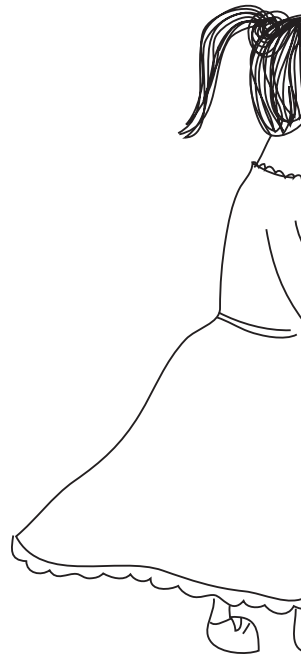
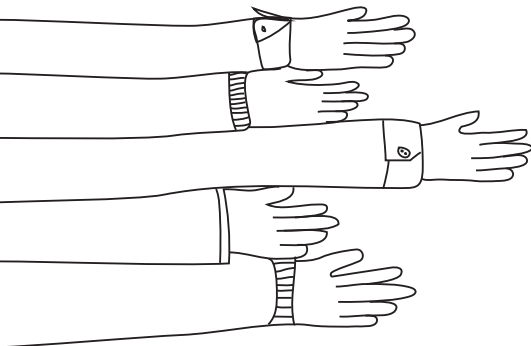
miért hagyom hogy a tudatom
az agyamra menjen
olyan érzékeny vagyok

a tudatom folyton sötét sarkokba menekül
és amikor visszatér megmagyarázza
miért nem vagyok elég

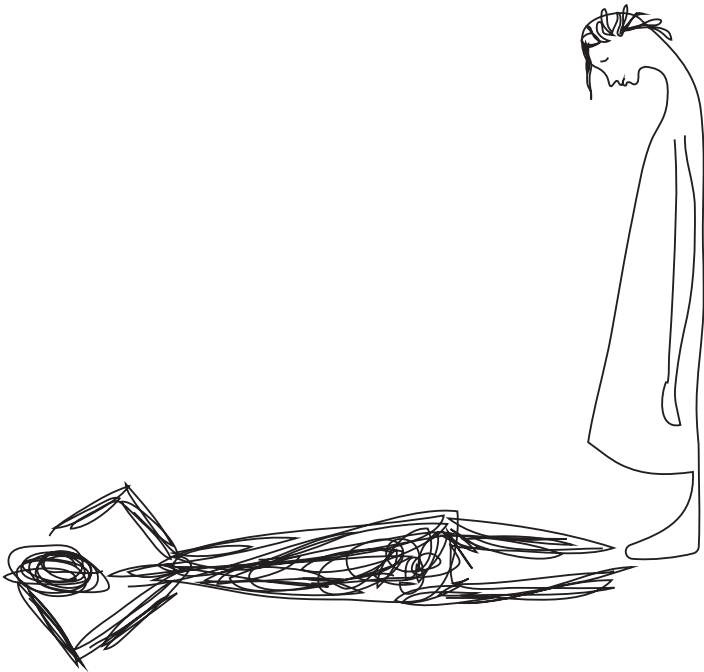

a szex arra való hogy az emberek
egymásba olvadjanak
aztán megint szétváljanak
gyönyörű, földhöz ragadt közvetlenség
számomra viszont
a szex halálra marcangolt lányság
azt mondta
játszani fogunk
aztán mindig rázárta az ajtót
mindig a játékot választottam
ha rászóltam hogy hagyja abba
azt mondta én akartam
de mit tudtam én
az önkéntelen orgazmusról
az önrendelkezésről
a beleegyezésről
7 8 9 10 éves koromban

akkor találok majd békét
ha mondhatjuk *erőszak*
és nem vágják
az arcunkba *hazudsz*

a depresszió némán közelít
soha nem hallani
aztán hirtelen
mindent betölt a hangja a fejedben

a tudatom
a testem
és én
mind egy helyen élünk
de úgy érzem, mintha
három teljesen különböző ember volnánk

- *szétválasztva*

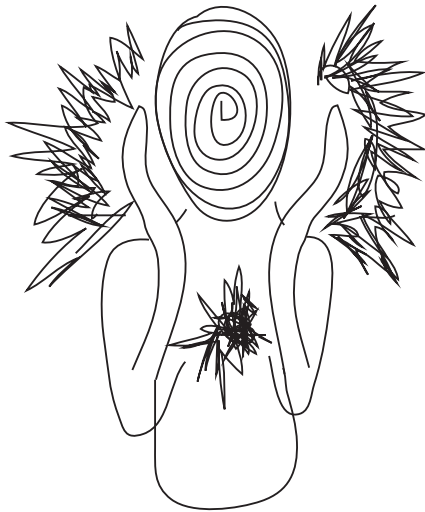
amíg mindenki más
színesben élte az életét
én tapodtat sem jutottam előre
a depresszió miatt

semmi sem tart örökké
már csak azért is maradj
ez a beteg kifacsart nyomorúság
is elmúlik egyszer

- *remény*

nem tudok semmi olyanról ami némábban
lenne hangos a szorongásnál

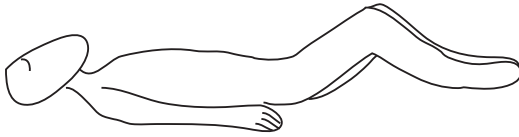

ha belenyugodhatnál
hogy a tökéletes nem létezik
mi lenne az aminek nem lennél
a megszállottja többé

magányos vagy
de nem vagy egyedül

- *nem mindegy*

olyan mintha egy tévé hangyás képernyőjén nézném az
életemet. valahol nagyon messze érzem magam ettől a
világtól. szinte idegen vagyok ebben a testben. mintha
minden szép emléket kitöröltek volna a tudatom táljából.
becsukom a szemem és nem emlékszem a boldogságra.
a mellkasom a gyomromba zuhan a pusztá gondolatra
hogy reggel megint fel kell kelnem és úgy tennem mintha
nem vesznék megint bele a semmibe. ki akarom nyújtani
a kezem hogy megérintsek dolgokat. érezni akarom hogy
viszonzásul ők is megérintenek engem. élni akarok. vissza
akarom kapni az életkedvemet.

TETSZIK? MI IS NAGYON SZERETJÜK.

Szívből ajánljuk,
ha öröme és felszabadult percekre vágysz!

**Már rendelhető!
ÉLVEZD MIHAMARABB!**

**MOST
KEDVEZMÉNNYEL**

lehet a tiéd!

[Megnézem.](#)

NE HAGYD KI!

Rendeld meg most a kiadónál!

Még több jó könyv

megjelenését támogatom veled.

[Imádom a jó könyveket. Kérem máris!](#)

a bántalmazás nem csak
szerelmi kapcsolatokban lehetséges
a bántalmazás
egy barátságban is megtörténhet

